

412

AD QVOD LIBETARIAM.

QVÆSTIO MEDICA MATVTINIS DISPVATIONIBVS
DISCVTIENDA, IN SCHOLIS MEDICORVM PARISIENSIVM, DIE IOVIS PROXIMA, XXI.
IANVARII, MAGISTRO CLAVDIO BAZIN, DOCTORE MEDICO, MODERATORE.

An pestilentium & putridarum febrium eadem curatio?

VNUM IN ANIMANTIBVS vtriusque valetudinis principium, calor: prosperæ, cœlesti: aduersæ, elementari similis. Pro gradu, actionum omnium vel morborum author, beneficis moderatus, immoderatus maleficus: cuius excedentis pro partium natura effectus non vnus: in corde febris, in qualibet alia parte *phlogosis*; hæc simplicis qualitatibus excessus: si cum materia, varia fortitur nomina: illa in calore cordi igneo, non frigore, horrore, rigore: vñlo conclusa, triplici continetur differentia, simplici, putrida, & pestilenti. Harum quæque primaria est vel symptomatice: hæc continua periculi plena, illa continua pariter, aut intermittens vt plurimum secuta. Quælibet à corde per æquæ caloris initium est nata.

TMORBORVM OMNIVM sic & febrium materia duplex, spiritus & humor: ab illo sit ephemera quarumlibet præuia: ab hoc, si excrementitius, intermittens: si nutritius, continua: hic in magnis vasis non vnusmodi, vel feruet, hinc synochos simplex: vel putret, isque aut torus, hinc putris: aut parte aliqua, eaque aut biliosa, aut pituitosa, aut melancholica, hinc tertiana, quotidiana & quartana continua: vel pluribus mixtis, hinc miscellanea, cum bilis, *hyperstasis* cum pituita vincit *hyperstasis* & copia: hæc *hyperstasis*, illa *hyperstasis*, vtræque *hyperstasis* & *hyperstasis*. Omnes & malignitate & perniciæ pro putrescentis natura & mixtione, patientis habitu & ætate longe distat. Senibus periculosa, rarissima: frequentiores adultis, minus noxia.

AVD FREQUENTISSIMA, verum perniciosissima febris est pestilens contagiosa, & deleteria qualitate multis calamitosa: ab aliis specie non altera, neque materia. vt plurimum epidemia, nonnunquam endemia (quæ & illius sæpe fons est & scaturigo). Cuilibet animantium penè est sua: quæ mitior, infirmiorum propria, grauioris est prænuntia: quæ quadrupedum aut volatiliū, eius quæ hominum. Hæc autem vel est malitiæ leuioris delicatioribus & tenerioribus funesta, *hyperstasis* eruptione conspicua: vel grauioris & robustissimis perniciofa. Vtræque aut solitaria, aut pernitiæ caractere stipata: illa deterrima, virus in aurâ habens tenuissimâ: hæc non æquæ, symptomatum tamen sequitiâ grauissima.

AVSARYM IN MORBIS, alioquin necessaria, difficilis cognitio: in propositis difficillima, quin imò pestilentium à priori nulla: putridarum certissima. Cæca & occulta perniciæ cordi infensa pestilentium est causa: putridarum, ex calidi in humido victoriâ, corruptela: huius potentissima est obstructio: illius abdita, seminarium tamen triplex, terrestre cuius malignitas non latè propagabilis: aereum, magis vniuersalis: denique cœlestis, omnium generalissima. *Morbis* *hyperstasis* frequens, non pura. Omnium curandarum non vna ratio. In putridis alterantibus frigidis siccis arcenda putredo, quod putruit turgescens catharticus & phlebotomiâ vacuandum: quod superest, coquendum, coctum naturâ vel arte deturbandum: quibus qui vsum frigide ex occasione adiecerit, curationis summam attulerit.

NESTIMABILE IN MORBORVM medela occasionis momentum, in pestilentium maximè, quæ tempestiuè instituta, facillima: intempestiuè, periculosa. Harum tutissima primo inuasionis articulo, ex pulsu languido & summe inæquali, syncope, cardiogmo, vomitu, & nausea. Duabus hæc potissimis cõstat indicationibus: prima à causâ, quæ deleteria, alexiteria: & interiora subiens, diaphoretica postulat: vtrûque præstant quæ ex vñlo sunt antidota, assumpta, admota: hydrotica naturæ egri accommodata, per vices repetita: & externa *hyperstasis* *hyperstasis* iuuantia. A viribus altera, quæ præ perniciæ fatigantes & remedijs impares, victu paulò pleniore ex alimentis euchymis, eupeptis, cardiacis recreandæ: reiectis, quæ ipsarum substantiam nimio opere dissolunt, sanguinis missione & purgationibus, in quibus præcipuè putridarum perfecta consistit medela.

Ergo pestilentium & putridarum febrium non eadem curatio.

Propugnabat LVTTETIÆ ALEXANDER PONTHEV ambianus, anno domini 1610.

DOMINI DOCTORES DISPVATVRI.

M. Ioannes Desgorris
M. Renatus Chartier Med. Reg.
M. Franciscus Placet

M. Andreus du Chemin
M. Georgius Arband
M. Stephanus de la Font

M. Guillelmus Luffon Med. Reg.
M. Ioannes Beauschene
M. Ioannes Hautin Med. Reg.